

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

P8_TA(2017)0499

Sytuacja w Afganistanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie (2017/2932(RSP))

(2018/C 369/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyniki międzynarodowej konferencji w Brukseli w sprawie Afganistanu w dniu 5 października 2016 r., której współprzewodniczyła Unia Europejska,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Afganistanu, przede wszystkim rezolucję z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie Afganistanu, w szczególności zabójstw w prowincji Zabul⁽¹⁾, oraz rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie negocjacji dotyczących umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE i Afganistanem⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Afganistanu z dnia 16 października 2017 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wydane przez przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ w dniu 14 września 2016 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2210 (2015), rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2344 (2017) oraz mandat misji wspierającej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie (UNAMA),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 lipca 2017 r. pt. „Elementy strategii UE wobec Afganistanu” (JOIN(2017)0031),
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji Human Rights Watch z dnia 13 lutego 2017 r. zatytułowane „Pakistan Coercion, UN Complicity: The Mass Forced Return of Afghan Refugees” (Przymus ze strony Pakistanu, współudział ONZ: masowe przymusowe powroty uchodźców afgańskich),
 - uwzględniając sprawozdanie kwartalne specjalnego amerykańskiego inspektora generalnego ds. odbudowy Afganistanu (SIGAR) dla Kongresu Stanów Zjednoczonych z dnia 30 stycznia 2017 r.,
 - uwzględniając umowę „Wspólna droga naprzód w kwestiach migracji w stosunkach między UE a Afganistanem”, podpisaną dnia 3 października 2016 r.,
 - uwzględniając umowę o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE a Afganistanem, podpisaną w dniu 18 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając raport ONZ z kwietnia 2017 r. w sprawie traktowania więźniów związanych z konfliktem w Afganistanie,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie współpracują z Afganistanem i szerszą społecznością międzynarodową od 2001 r. w celu zwalczania terroryzmu i ekstremizmu, a także dążą do osiągnięcia trwałego pokoju i rozwoju; mając na uwadze, że z uwagi na coraz większą presję ze strony ugrupowań rebelianckich i terrorystycznych, borykającą się z problemami gospodarkę i niestabilną sytuację polityczną, te cele i osiągnięte znaczne postępy są zagrożone;

⁽¹⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 129.

⁽²⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 133.

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

- B. mając na uwadze, że od 2002 r. UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły miliardy euro na pomoc humanitarną i pomoc rozwojową w Afganistanie; mając na uwadze, że UE jest największym partnerem Afganistanu w zakresie współpracy na rzecz rozwoju i oczekuje się, iż przeznaczy ona do 5 mld EUR z łącznej kwoty 13,6 mld EUR, którą zadeklarowano na rzecz Afganistanu w latach 2017–2020 podczas konferencji brukselskiej w sprawie Afganistanu w październiku 2016 r.;
- C. mając na uwadze, że zapewnienie demokracji, praw człowieka, praworządności i dobrych rządów przez cały okres przemian w Afganistanie i w dekadzie transformacji (2015–2024) ma kluczowe znaczenie dla utworzenia stabilnego i dostatecznego państwa;
- D. mając na uwadze, że na przestrzeni ostatnich 15 lat (od 2001 r.) znacznie podniósł się poziom życia, ponieważ dzięki dostępowi do podstawowej opieki zdrowotnej i edukacji oraz wzmocnieniu pozycji kobiet PKB na mieszkańca wzrósł pięciokrotnie, a średnia długość życia wydłużyła się o 15 lat; mając na uwadze, że według specjalnego amerykańskiego inspektora generalnego ds. odbudowy Afganistanu (SIGAR) od upadku talibów w 2001 r. frekwencja w placówkach kształcenia ogólnego wzrosła z miliona uczniów, z których większość stanowili chłopcy, do niemal dziewięciu milionów w 2015 r., przy czym szacuje się, że kobiety stanowią 39 % łącznej liczby uczniów;
- E. mając na uwadze, że w dniu 24 lipca 2017 r. Komisja i wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa opublikowały wspólny komunikat w sprawie strategii UE wobec Afganistanu; mając na uwadze, że cztery priorytetowe obszary UE o kluczowym znaczeniu dla osiągnięcia postępów w Afganistanie dotyczą: a) wspierania pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w regionie; b) umacniania demokracji, praworządności i praw człowieka oraz promowania dobrych rządów i wzmocnienia pozycji kobiet; c) wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego; d) podjęcia wyzwań związanych z migracją;
- F. mając na uwadze, że po kryzysie w związku z wyborami prezydenckimi w 2014 r. rząd jedności narodowej nie dokonał postępów w realizacji programu reform, co przekłada się na coraz bardziej niestabilną sytuację polityczną; mając na uwadze, że stopa bezrobocia w Afganistanie wynosi 39 %, a ponad 39 % ludności żyje w ubóstwie;
- G. mając na uwadze, że powszechna korupcja, zakorzeniony nepotyzm, a także niemoc politycznie podzielonego rządu afgańskiego uniemożliwiająca osiągnięcie postępów w zakresie realizacji reform mogą ograniczyć postępy i zniweczyć dotychczasowe osiągnięcia;
- H. mając na uwadze, że ustanowiona w 2002 r. misja wspierająca ONZ w Afganistanie (UNAMA) wspiera rząd afgański w jego wysiłkach na rzecz pokoju, ochrony praw człowieka i dobrych rządów; mając na uwadze, że jej mandat jest co roku odnawiany przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, a ostatnio został on jednogłośnie przedłużony do 2018 r.;
- I. mając na uwadze, że chociaż w ostatnich latach uzyskano pewne zdobycze społeczno-ekonomiczne i polityczne, to rosnący w siłę talibowie, Al-Kaida i nowa obecność Państwa Islamskiego w Afganistanie – w postaci jego powstającej lokalnej filii w Afganistanie (Państwo Islamskie Prowincji Chorasán) – grożą, że niestabilność przerodzi się w konflikt na większą skalę; mając na uwadze, że w niedawnym sprawozdaniu UNAMA udokumentowano najwyższą liczbę ofiar od 2009 – 11 318 ofiar cywilnych w 2016 r., podczas gdy w okresie od stycznia 2017 r. do września 2017 r. liczba ofiar śmiertelnych sięgnęła już 8 019; mając na uwadze, że sytuacja ta doprowadziła również do wzrostu migracji do Europy;
- J. mając na uwadze, że w ramach nowej strategii USA wobec Afganistanu i Azji Południowej dodatkowe 4 000 żołnierzy zasili istniejący kontyngent USA liczący 8 400 żołnierzy; mając na uwadze, że w nowej strategii USA domagają się, by Pakistan zaprzestał udzielania schronienia i wsparcia terrorystom, i apelują o większe zaangażowanie Republiki Indii w przyczynianie się do stabilizacji w regionie; mając na uwadze, że w ramach prowadzonej przez NATO misji *Resolute Support* dotychczasowy kontyngent żołnierzy zostanie zwiększony z 13 000 do 16 000; mając na uwadze, że nowa strategia USA będzie promowała podejście oparte na warunkowości, zgodnie z którym umowy dyplomatyczne i gospodarcze będą zintegrowane w ramach działań wojskowych;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

- K. mając na uwadze, że Afganistan znalazł się w obliczu bezprecedensowego wzrostu liczby powracających – głównie z Pakistanu – obywateli afgańskich posiadających dokumenty tożsamości, jak i nie posiadających takich dokumentów; mając na uwadze, że około dwóch milionów Afgańczyków bez dokumentów i milion obywateli Afganistanu mających status uchodźcy żyje w Iranie i wraca do Afganistanu; mając na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka osób wewnątrznie przesiedlonych w Afganistanie żyje ponad 1,8 mln osób wewnątrznie przesiedlonych w wyniku konfliktu, przy czym w 2016 r. odnotowano rekordową liczbę 650 000 osób, które uciekły do innych regionów kraju w poszukiwaniu bezpieczeństwa, co daje średnio 1 500 osób dziennie; mając na uwadze, że w drugiej połowie 2016 r. odnotowano najgwałtowniejszy od 10 lat wzrost liczby uchodźców afgańskich powracających z Pakistanu: liczba ta wzrosła z 55 000 w 2015 r. do 370 000;
- L. mając na uwadze, że Republika Indii jest największym regionalnym darczyńcą na rzecz Afganistanu i że odkad rząd talibów został usunięty w 2001 r., przeznaczyła na pomoc dla tego kraju ok. 3 mld USD; mając na uwadze, że pomoc tę przeznaczono między innymi na budowę ponad 200 szkół w Afganistanie, na sfinansowanie ponad 1 000 stypendiów dla afgańskich studentów, a także na zaoferowanie możliwości studiowania w Indiach ok. 16 000 Afgańczyków; mając na uwadze, że Indie zapewniły również wsparcie przy budowie infrastruktury krytycznej, jak np. ok. 4 000 km dróg w Afganistanie, przede wszystkim autostrady Zaranj-Dilaram, zapory Salma i linii przesyłowych energii elektrycznej, a także budynku parlamentu afgańskiego;
- M. mając na uwadze, że niestabilna sytuacja w Afganistanie ma negatywne skutki dla gospodarki i bezpieczeństwa Iranu i całego regionu; mając na uwadze, że gospodarka afgańska jest w znacznym stopniu uzależniona od uprawy maku, która znacznie wzrosła w ostatnich latach, co doprowadziło do gwałtownego wzrostu zażywania narkotyków w sąsiednim Iranie; mając na uwadze, że nielegalny handel narkotykami jest wykorzystywany przez talibów do finansowania ich działalności; mając na uwadze, że ograniczenie tego handlu i znalezienie zastępczych rozwiązań gospodarczych przyniosłoby wzajemne korzyści Iranowi i Afganistanowi; mając na uwadze, że pochodzące z Afganistanu opium jest głównym źródłem heroiny w UE; mając na uwadze, że współpraca z Iranem i innymi krajami granicznymi, takimi jak Tadżykistan, Turkmenistan i Uzbekistan, jest niezbędna w celu dalszego ograniczenia przepływu opiatów na rynek rosyjski i rynki europejskie;
- N. mając na uwadze, że nowy wymiar infrastruktury ma kluczowe znaczenie dla przyszłości Afganistanu w celu otwarcia zupełnie nowych możliwości gospodarczych i społecznych dla jednego z najuboższych krajów na świecie; mając na uwadze, że nowy krajowy program rozwoju infrastruktury przyciągnie pozytywne i coraz większe inwestycje regionalne w ramach nowego jedwabnego szlaku;
- O. mając na uwadze, że według doniesień Afganistan posiada niewykorzystane rezerwy minerałów o wartości od jednego do trzech bilionów dolarów; mając na uwadze, że nielegalne wydobycie stanowi poważny problem, który grozi tym, że potencjalny katalizator rozwoju Afganistanu stanie się źródłem konfliktów i niestabilności; mając na uwadze, że górnictwo jest drugim co do wielkości źródłem dochodów talibów;
1. dostrzega, że pomimo znacznych, długotrwałych wysiłków międzynarodowych Afganistan nadal stoi w obliczu poważnego konfliktu, który w dużej mierze utrudnia rozwój gospodarczy i społeczny kraju; przypomina, że Afganistan jest targany trwającymi niemal 40 lat konfliktami i wojną; przypomina o celach Unii Europejskiej zakładających promowanie pokoju, stabilności i bezpieczeństwa regionalnego, umacnianie demokracji, praworządności i praw człowieka, propagowanie dobrych rządów i silniejszej pozycji kobiet, wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego oraz rozwiązywanie problemów związanych z migracją;
 2. przypomina, że Afganistan w ciągu ostatnich piętnastu lat poczynił postępy w dziedzinie polityki, bezpieczeństwa, gospodarki i rozwoju; podkreśla, że PKB na mieszkańca wzrósł pięciokrotnie, średnia długość życia wzrosła o prawie 15 lat, odnotowano także znaczny wzrost liczby dziewcząt uczęszczających do szkół w porównaniu z 2001 r. – obecnie odsetek ten wynosi ok. 40 % łącznej liczby 8–9 mln dzieci; podkreśla, że powyższe postępy nie byłyby możliwe, gdyby nie poświęcenie społeczeństwa afgańskiego i zaangażowanie społeczności międzynarodowej oraz fundusze, know-how i personel w terenie; podkreśla, że poczynione postępy są bardzo kruche i odwracalne; podkreśla, że poczynienie dalszych postępów będzie wymagać dalszych reform, stabilnych stosunków z państwami ościennymi i stałego zapewniania koniecznego poziomu bezpieczeństwa i stabilności;
 3. uznaje wysiłki i wyraża uznanie dla poświęcenia społeczności międzynarodowej, która gwarantowała bezpieczeństwo w Afganistanie podczas trwającej ponad dziesięć lat operacji pod kryptonimem „Enduring Freedom” i misji ISAF w Afganistanie, w których zginęło ponad 3 500 żołnierzy; z zadowoleniem przyjmuje prowadzoną przez NATO od 1 stycznia 2015 r. misję *Resolute Support* realizowaną przez 39 państw, której celem jest szkolenie afgańskich sił

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

bezpieczeństwa i instytucji, a także doradzanie im i pomoc; wyraża uznanie dla wielkiej ofiarności afgańskich krajowych sił bezpieczeństwa, które co roku ponoszą ogromne straty w walce z rebeliantami; przypomina o rocznym wkładzie społeczności międzynarodowej w wysokości około 1 mld USD na utrzymanie finansowania afgańskich krajowych sił bezpieczeństwa do 2020 r.;

4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu Afganistanu do realizacji krajowej strategii ukierunkowanej na zapewnienie bezpiecznych warunków politycznych, społecznych i gospodarczych, tak aby Afganistan stał się krajem spokojnym, bezpiecznym i zrównoważonym, jak określono we wnioskach z konferencji ministerialnej w sprawie Afganistanu, która odbyła się w Brukseli w dniu 5 października 2016 r.; wzywa do zapisania stanowiska premiera w konstytucji afgańskiej, tak aby umożliwić większą stabilność polityczną w Afganistanie; wzywa rząd Afganistanu do zapewnienia przejrzystego procesu wyborczego w 2018 r.; wzywa prezydenta Afganistanu Aszrafa Ghaniego, aby potwierdził swoje poważne publiczne zobowiązania do ochrony praw i wolności szybkim i zdecydowanym wdrożeniem przepisów w celu ich ochrony;

5. podkreśla, że jedyną drogą naprzód jest kierowany przez Afgańczyków i pozostający w ich gestii proces pokojowy, obejmujący w pełni całe społeczeństwo obywatelskie i wszystkie strony konfliktu; przypomina rządowi Afganistanu, że warunkiem rozwoju i działania na rzecz pokoju i stabilności jest ustanie wewnętrznych walk politycznych; wzywa UE, aby aktywnie wspierała kierowany przez Afgańczyków program rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji byłych rebeliantów;

6. podkreśla znaczenie Afganistanu dla stabilności w regionie; podkreśla, że bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt Afganistanu mają kluczowe znaczenie dla pokoju i stabilności w całym regionie; ponownie podkreśla w tym kontekście znaczenie partnerów regionalnych, takich jak kraje Azji Środkowej, Iran, Chiny, Indie i Pakistan; zachęca je do konstruktywnej współpracy w celu promowania wiarygodnego i zorientowanego na wyniki procesu negocjacji bez warunków wstępnych; przyjmuje do wiadomości działania czterostronnej grupy koordynacyjnej ds. Afganistanu, w skład której wchodzi Stany Zjednoczone, Chiny, Afganistan i Pakistan, ustanowionej w grudniu 2015 r.;

7. wyraża najgłębsze zaniepokojenie, że pomimo porozumienia politycznego po wyborach prezydenckich w 2014 r. sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie pogorszyła się, a liczba ataków terrorystycznych uległa wielokrotnieniu; jest zaniepokojony trwającą ekspansją terytorialną talibów i wzmocnieniem w ostatnim okresie ugrupowań terrorystycznych Państwa Islamskiego i Al-Kaidy; zauważa, że według informacji podanych przez amerykańskiego inspektora SIGAR w okresie od stycznia do listopada 2016 r. 6 785 członków sił afgańskich zostało zabitych, a 11 777 odniosło rany, oraz że UNAMA odnotowała również 3-procentowy wzrost liczby ofiar wśród ludności cywilnej (3 498 zabitych i 7 920 rannych) w 2016 r. w porównaniu z rokiem poprzednim; ubolewa nad pogarszającą się sytuacją w zakresie bezpieczeństwa, która umożliwia grupom przestępczym porwanie zarówno obywateli afgańskich, jak i cudzoziemców, w tym pracowników organizacji humanitarnych i niosących pomoc;

8. wyraża głębokie zaniepokojenie pojawieniem się Państwa Islamskiego jako najnowszego elementu przyczyniającego się do rosnącej niestabilności krajobrazu bezpieczeństwa w Afganistanie; podkreśla, że oprócz bastionu na wschodzie kraju (Nangarhar) próbuje ono umocnić swoją obecność na północy kraju z pomocą Islamskiego Ruchu Uzbekistanu (IMU); podkreśla, że w razie powodzenia tych działań zostaną stworzone warunki sprzyjające napływowi zagranicznych bojowników w miarę ich wypierania z Iraku i Syrii wskutek porażek militarnych Państwa Islamskiego w tych dwóch krajach;

9. podkreśla znaczenie prawdziwego procesu wewnętrznego pojednania; podkreśla potrzebę zwalczania radykalizacji, ekstremizmu i rekrutacji do organizacji terrorystycznych; podkreśla, że zwalczanie terroryzmu i jego finansowania jest kluczowym elementem tworzenia środowiska sprzyjającego bezpieczeństwu w Afganistanie;

10. ostrzega, że słabe zdolności afgańskich krajowych sił obrony i bezpieczeństwa (ANDSF) oraz krajowych sił policyjnych pozostają jednym z najważniejszych problemów osłabiających bezpieczeństwo i proces odbudowy Afganistanu; z zadowoleniem przyjmuje dalszy nacisk UE na wzmocnienie roli i praw kobiet afgańskich oraz dostrzega potrzebę szkolenia funkcjonariuszek policji; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Indii do wsparcia Afganistanu, którego wyrazem było dostarczenie sprzętu obronnego dla armii afgańskiej w grudniu 2015 r. i przeszkolenie wojskowe tysięcy pracowników afgańskich sił bezpieczeństwa, co w znacznym stopniu przyczyniło się do zwiększenia ich zdolności wojskowych, zgodnie z założeniami rozpoczętej w styczniu 2015 r. i prowadzonej przez NATO misji *Resolute Support*, mającej na celu szkolenie, doradztwo i wsparcie na rzecz afgańskich sił bezpieczeństwa i instytucji; jest podbudowany pracami oraz współpracą Republiki Indii i Afganistanu przy realizacji projektów infrastrukturalnych i pomocy humanitarnej;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

11. uważa, że walka z korupcją w afgańskich instytucjach rządowych musi być stałym głównym priorytetem z uwagi na całokształt negatywnego bezpośredniego wpływu korupcji na jakość zarządzania w kraju; wzywa rząd Afganistanu do zwiększenia pluralizmu politycznego, zapewnienia większej rozliczalności oraz aktywnego zwalczania kultury korupcji i nepotyzmu; w związku z tym przyjmuje ze szczególnym zadowoleniem utworzenie centrum sądownictwa antykorupcyjnego w czerwcu 2016 r.; zwraca ponadto uwagę na apel UNAMA o stałe wsparcie i pomoc ze strony wspólnoty międzynarodowej dla działań antykorupcyjnych rządu afgańskiego;

12. wzywa rząd Afganistanu i jego partnerów regionalnych, w szczególności Iran, do zwalczania nielegalnego handlu narkotykami i nielegalnego górnictwa oraz do uzgadniania wzajemnych działań podejmowanych w celu wyeliminowania tych nielegalnych praktyk, które są szkodliwe dla stabilności regionu; przypomina wszystkim stronom, że dla organizacji terrorystycznych w regionie są to główne źródła finansowania; uznaje, że jakkolwiek dalszy rozwój górnictwa musi być zrównoważony i korzystny dla ogółu społeczeństwa, zgodnie z normami międzynarodowymi; potępia represje, nielegalny handel narkotykami, zawłaszczanie ziemi, niezgodną z prawem konfiskatę mienia i wymuszenia, jakich dopuszczają się watażkowie; przypomina, że produkcja opium i handel nim w Afganistanie ma katastrofalne skutki dla miejscowej ludności i ogólnego bezpieczeństwa kraju;

13. z zadowoleniem przyjmuje członkostwo Afganistanu w Inicjatywie przejrzystości w branżach wydobywczych; wzywa rząd afgański, aby zwiększył przejrzystość w sektorze wydobywczym oraz ustanowił solidne wymogi dotyczące zezwoleń i monitorowania w celu zapewnienia zrównoważonego przemysłu wydobywczego; wzywa rząd do wzmocnienia wysiłków w celu ochrony istotnych zasobów publicznych, takich jak grunty i minerały, przed ich eksploatacją przez sieci przestępcze i rebeliantów;

14. stoi po stronie ludności Afganistanu i nalega, aby wszystkie strony konfliktu przestrzegały międzynarodowego prawa humanitarnego i respektowały prawa wszystkich członków społeczeństwa, w szczególności mniejszości, kobiet i dzieci, których aktualna sytuacja dotyka w nieproporcjonalny sposób; wzywa władze afgańskie do pełnego egzekwowania planu działania podpisanego przez ONZ i Afganistan w Kابلu w dniu 30 stycznia 2011 r., dotyczącego praktyki „baczcebazi” i umożliwiającego rehabilitację dzieci będących ofiarami wykorzystywania seksualnego; potępia ataki na szpitale i kliniki, szkoły i akcje humanitarne; w najostrzejszych słowach potępia ciągłe lekceważenie praw człowieka i barbarzyńską przemoc, których dopuszczają się talibowie, Państwo Islamskie i Al-Kaida wobec ludności Afganistanu; zwraca uwagę na ryzyko związane z powrotem byłych zbrodniarzy wojennych, zwłaszcza założyciela Hizb-e-Islami Gulbuddina Hekmatyara, który w 2003 r. został uznany przez USA za terrorystę i jest kojarzony ze wzmoczoną obecnością Państwa Islamskiego w Afganistanie;

15. wyraża zaniepokojenie ponownie nasilającą się przemocą wobec kobiet oraz pozbawianiem kobiet ich praw i pogarszaniem się warunków życia na obszarach kontrolowanych przez talibów w Afganistanie; ponawia apel skierowany do afgańskiego parlamentu i rządu o uchylenie wszystkich przepisów zawierających elementy dyskryminacji wobec kobiet, które to przepisy są niezgodne z międzynarodowymi traktatami podpisanymi przez Afganistan; z zadowoleniem przyjmuje skupienie uwagi na upodmiotowieniu kobiet i włączaniu problematyki płci do pomocy UE dla Afganistanu, a w szczególności fakt, że 53 % programów UE uznaje równość płci za istotny cel; całkowicie popiera pełne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz inne krajowe działania na rzecz promowania równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt w Afganistanie, jak również na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet;

16. wzywa rządy partnerów regionalnych, takich jak kraje Azji Środkowej, Iran, Indie, Rosja i Pakistan, aby dążyły wspólnie do porozumienia pokojowego w Afganistanie, do stałego rozwoju społeczno-gospodarczego i zwiększenia stabilności wewnętrznej, a także do współpracy w zakresie bezpieczeństwa i terroryzmu, oraz zachęca do wymiany danych wywiadowczych i współpracy mającej na celu zwalczanie terrorystów i ekstremistów po obu stronach granicy; wzywa wszystkie afgańskie podmioty regionalne, aby podjęły szczerze zobowiązanie do zaangażowania się w prowadzoną na przejrzystych zasadach walkę z terroryzmem;

17. ponownie podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi kontynuować swoje zaangażowanie w Afganistanie i przyczynić się do odbudowy kraju, rozwoju gospodarki i przeciwstawiania się terroryzmowi; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie finansowe potwierdzone przez UE i państwa członkowskie na konferencji brukselskiej; wzywa w szczególności do wspierania inicjatyw mających na celu zaspokojenie najpilniejszych potrzeb osób wewnętrznie przesiedlonych i uchodźców powracających do kraju;

Czwartek, 14 grudnia 2017 r.

18. uznaje obowiązki UE i jej państw członkowskich w zakresie poszanowania prawa do ubiegania się o ochronę międzynarodową i udziału w programach przesiedleń UNHCR; podkreśla, że prawo i możliwość poszukiwania schronienia w bezpieczny i legalny sposób ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania przypadkom śmierci wśród osób ubiegających się o azyl;

19. odnotowuje zawarcie nieformalnej umowy o readmisji między UE a Afganistanem „Wspólna droga naprzód”; wyraża ubolewanie z powodu braku nadzoru parlamentarnego i demokratycznej kontroli nad zawarciem tej umowy; wzywa rządy w regionie do powstrzymania się od repatriacji Afgańczyków; zwraca uwagę, że stanowi to bezpośrednie naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego oraz że rosnąca liczba uchodźców, którzy są traktowani w ten sposób, przyczynia się tylko do wzmocnienia grup terrorystycznych i prowadzi do większej niestabilności w regionie; podkreśla, że repatriacje do Afganistanu poważnie zagrażają życiu osób powracających, zwłaszcza osób samotnych bez otoczenia rodziny lub przyjaciół w Afganistanie, które mają niewielkie szanse na przeżycie; podkreśla, że pomoc i współpraca UE musi być dostosowana tak, aby zapewnić osiągnięcie rozwoju i wzrostu w państwach trzecich oraz aby ograniczyć, a ostatecznie wyeliminować ubóstwo i nie zachęcać państw trzecich do współpracy w zakresie readmisji nielegalnych migrantów, do przymusowego powstrzymywania ludzi przed przemieszczaniem się czy też do położenia kresu ruchom migracyjnym do Europy (rezolucja Parlamentu z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie rozwiązań dotyczących przepływu uchodźców i migrantów: rola działań zewnętrznych UE ⁽¹⁾);

20. odnotowuje decyzję prokurator MTK o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia w Afganistanie od 2003 r. zbrodni przeciwko ludzkości;

21. wzywa władze afgańskie do złagodzenia wszystkich wyroków śmierci i przywrócenia moratorium na egzekucje w perspektywie definitywnego zniesienia kary śmierci; wzywa rząd Afganistanu, aby w pełni wdrożył swój krajowy plan działania w sprawie likwidacji tortur, i ubolewa nad doniesieniami o stosowaniu tortur i złym traktowaniu przez wszystkie strony w Afganistanie więźniów zatrzymanych podczas konfliktu;

22. wyraża najgłębsze zaniepokojenie ogromnym wzrostem liczby osób wewnątrznie przesiedlonych w 2016 r., kiedy to doszło do ponad 600 000 nowych przesiedleń, co może doprowadzić do kryzysu humanitarnego na masową skalę; zachęca wszystkie zaangażowane strony do zapewnienia pomocy tym znajdującym się w trudnej sytuacji Afgańczykom i wzywa rząd Afganistanu, aby pomógł w ich reintegracji ze społeczeństwem afgańskim; podkreśla, że według szacunków władz afgańskich, agencji ONZ i innych agencji humanitarnych ponad 9,3 mln osób będzie potrzebowało pomocy humanitarnej do końca 2017 r.;

23. z zadowoleniem przyjmuje tymczasowe wejście w życie umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską a Afganistanem w dniu 1 grudnia 2017 r., która stanowi pierwsze prawnie wiążące ramy dla stosunków między obiema stronami; w dalszym ciągu zachęca do szybkiej ratyfikacji umowy przez państwa członkowskie UE, tak aby mogła ona wejść w życie w całości;

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Afganistanu.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0124.